

— Prvi odio na vesla!

U tili čas, koliko bi okom trenuo, stotina se mišica prihvatila vesala. Kad je pak kapo opet, sveudilj mrk, zaokružio okom, ponovno zagrmi:

— Pruži veslo!

U isti trenutak, ali samo za trenutak, odjekne štropot od pedeset vesala ispruženih nad morem takom pravilnošću, kao da ih sve jedna ruka podržava. Kapo odmah poviče:

— Veslaj!

I pedeset se vesala zadere u vodu, da se odmah sva zajedno izdignu. Kapo je stajao pred veslačima i rukom im davao znakove, u kakvim je razmacima trebalo da spuštaju i izdižu vesla iz mora.

Na prve udarce vesala »Gloria« kao da je ostala nepomična. Ali malo zatim more se počelo pjeniti i pred njezinim pramcem i oko bokova.

Komes, koji nije nikomu zamjerio ako ga je nazvao »šior« Beppo, napeto je pazio na svaki kret galije. Nije baš bilo teško izvesti je iz luke, ali je ipak trebalo pažnje. Malen, neznatan propust, u onako uskom prostoru, mogao je poroditi kakvu nezgodu. Stoga kad je krma dospjela do kraja rogozničkoga ostrva, koji je donekle trebalo obići, šior Beppo zapovjedi:

— Kormilo, desno!

— Desno, šior! — odvrate kormilari, a galija je lagano ispravljala svoj pravac, jer ju je kormilo sililo da zaokruži desno.

— Alla via⁷⁾! — malo za tim će šior Beppo.

— Alla via, šior! — odvrate mu kod kormila.

Galija je tako sve po malo dospjela do izlaza iz luke. Tada će opet šior Beppo:

— Kormilo lijevo!

— Lijevo, šior!

Galija se sad ispravljala prema zapadu, kroz izlaz. Kad je pak dospjela do sredine izlaza, šior Beppo opet vikne:

— Alla via! — što su naši kormilari spremno ponovili u jedan glas.

Kapo je davao sad veslačima nešto brže znakove, pa se je i galija brže micala. Kad je pak ostavila Beli Rat, komes vikne:

⁷⁾ Alla via znači: brod je sad u dobrom pravcu, neka tako ostane.